

શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજ

ਸਦੀ ਸ਼ਹਿਦਾ

નાટકનાં ગાયનો.

*****

—: છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :—

શ્રી વિશ્વરંજ નાટક સમાજના માધ્યક

ચીમનલાલ બકેરદાસ દલાલ.

કાલ મુકામ-સ્ટેશનરોડ ન્યેાન થીએટર-સુરત.

આવૃત્તિ ૨ છ

પ્રતિ ૨૦૦૦

ସଂସଦ ୧୯୭୫

અને ૧૯૧૯

किंमत ०-३-० (त्रायु आना)।

શા. 'ખુબચંદ અમીચંદના ધી સુરત' જૈન' એનજીન પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં પ્રભુશંકર નરબેરામ વ્યાસે છાપ્યું છે. ખપાડીયા ચક્રા-સુરત.

આ નાટક (રૂકમણી રથચંદર) રજીસ્ટર કરાવી માલીકે
અર્થ હક્ક રવાધીન રાખ્યા છે, માટે તેમની ખીત
રજા શિવાય કોઈએ બજાવવું, બજાવવું
છાપવું કે છપાવવું નહીં.

ભુલોકની એ શામિની પરાંગનાની પુત્રી એ,
 છે પ્રતિવૃત્તને પાળવું જગ ચિત્રના વિચાર—

તુંબર—

૫

જળે વિંછુ સ્થળે વિંછુ વિંછુ પર્વત મસ્તકેરે,
 આણુ આણુમાં વ્યાપક વિંછુ આકાશવતં પ્રભુ ચરાચરેરે—
 પંચ કોષના પોષક પોતે પંચ કોશાતીત વિંછુ વસેરે,
 ગુણાતીત અગણીત ગુણુ ધરતા રસિક વ્યાપક રસે રસેરે—

તુંબર ને નારદ—

૬

હારે કેવો બન્યો હું ખ્યારી નવલ નાનુક નારી મતભારી,
 મારા રૂપ યૌવનની બહીહારી હું વારી—

બાલ વિશાલને બ્રહ્મટી કમાન છે અણુ મીનરસ વારી,
 લટક અટક ભરી ચાલ રસિકી કામિની કામણુગારી—

સુંદરી સ્વામીજી પુખ્ત બન્યા છે રંભા રસિકથી છે અલબેલા
 સાલી જોળી તણા ઠીક ઠસાકથી નારદજી પ્રભુ તમપર યેલા
 માયાવી રૂપ ધણું સુગીરાજ મેં પ્રેમના પંથમાં આપજ પહેલા,
 નાના પ્રભુ હું તો હાસી કરૂં છું દેખાઓ છે આપ રૂપે રસીલા.

સાહેલી ને સવાતા— ૭

આવો સખીઓ આનંદે સૌ શિવજીના હરશન કરીયે
 હરશન કરી પ્રભુ દેવાધિ દેવના પીડપાપ સૌ પરહરીયે
 અખીલ ગુલાલ કપુર કુપ કરી આરતી મંગળ ઉચરીયે
 અર્ચન વંદન કરી ઇશથી મનવાંછિત ફળ મેળવીયે
 શૈલ સૂતા પતિ દેવને, સમરે સુર સુરેશ,
 ધ્યાન ધારણે ધ્યેય મુનીના, વિશ્વનાથ વિશ્વેશ.

સાહેલીયોને સવીતા— ૮

યોવનમાં નવેલી અંગો અંગમાં ખીલેલી,
 મન કરવા ધારે કેલી તોય ના ના ના (ર)
 અરે વારે વાડું બ્રમમાં ભમેલી

સવિતા—શંકર શંભુ શિવાય અવર તાંત બ્રત મારે

સાચુ માનજો સાહેલી—

વિષય કરી વિષય કરી વિત હરનાર વનિતાના

જેવી નથી હું જન્મેલી

એવું સમજાવતું ખીલાને ખડેનહી

અમો તો નથી એવી ઘેલી— મન કરવાક

સવિતા—

૯

કરું આજ દીલથી પ્રતિજ્ઞા ધારી ઉમંગ માંડી

વરૂંપતિ શંકર જો પ્રતિજ્ઞા મારી—

નથી અવશ કાંઈ અંતરમાં બહાણું

લોખાથી મુજને ભારી

ભવ ભય ભંજન જન મન રંજન વિકટ સંકટ દે ટાળી—

મીલકત માલ લાઈ જોઈએ ના કાંઈ મારે

મુજને નથી તે પ્યારી

શંકર શંકર મનની અંદર મૂર્તિ રસિક મનોહારી—

હીરો તથા હીરણ— ૧૦

કયું ગતી છે અની વિચીત્ર, કોઈથી નવ કાંઈ કળી જાયે

મન મમતમાં ફાંફા મારે, જવ તલ વધ ઘટ નવ યાયે—

કયાં શિર છત્રનો શાપ થયો, કયા માતા વેશ્યા વાસ રહી

તાત યોગેશ્વર વરયા કૈલાસે, આપણુ જો જલુ અહીં તહીં—

કર્મ પલટે સહુ પલટે છે, દેશ વેશ ને નામ સહી

ભાગ્યે લખ્યું તે ભાઈ ભોગવીએ, ભવિષ્યમાં પ્રભુ તુંહી તુંહી

સવીતા—

૧૧

મિથ્યા મમતા મમતા તજ પ્રાણીરે જીવડા દેહ જુઠી જાણી
 ધારે હીલડું કંઈ કંઈ ધારણુ તે સહુ મિથ્યા જાય
 હરિ ઇચ્છા અંતે સાચી થાય રે—જીવડા
 કાયા કાગળ નાવડું ભવ જળ તરવા મહાય
 તારે હરિ ત્યારેજ તીરે જાયરે—જીવડા
 અહીંઆ તારું કોઈ નથીરે જાવું છે પરદેશ
 માટે પ્રેમે સંભાર પરમેશ્વરે—જીવડા

સરીતા ને છોકરીયું— ૧૨

લાજીમયે ન થા તુમકો હીલ લેકે દગા કરના
 મહેરૂમ યે કીસ્મતકા ફીર કીસ્મે ગીલા કરના
 હીલલરકો ખુશી કરના યા હીલકા કહા કરના
 ઇસ ફીકમે ખેઠી હું આગે સુન્ને કયા કરના
 ચઢતી હું તેરા કલમા જપતી હું તેરી માલા
 અય હુશનકે પરમેશ્વર હમપરબી હયા કરના
 ગયરોકો જમાનેમે સબ અપના ણનાતે હે
 યે આપહીકી સેવા અપનેકે જુદા કરના
 હીલ મયને હીયા તુમકો કયા ઇરમે ખતા મેરી
 યે હીલ હય યા આયના ઇનસાફ જરા કરના

સરીતા ને ઈંદ્ર—

૧૩

હું તો દીવાની તમેને જોઈને થઈ છું પ્રેમી આજ
થઈ છું પ્રેમી પંથી આજ તમેને જોઈને હું તો દીવાની—
કામની કટારી સુરત મતવારી નરતનરૂપે રસરાજ
લાગો છો નરતનરૂપે રસરાજ—

હીરો ને ભૈરવ—

૧૪

એતુ તમે નામ ન લેશો ભાઈ એને ભૂત પ્રેમથી છે સગાઈ
ધરે છે રૂપ ઘોડાનું ધાઈ; એતુ તમે નામ લેતાના—
અવનવા તે રૂપ ધરે છે, લાત મારે ને મોઢે કરડે છે
અઢાર ખોડું બરી છે એમાં, શું બાણું હું ભાઈ—
અઢાર ખોડીલી એ નારી તો, હું વેશ્યાનો ભાઈ
ભૂત ભગાડે ઢાલક મ્હાઈ. તબલાને ચરણાઈ—

સરીતા—

૧૫

પાયલ મોઢે ઘડાદો બાલમવા
ધુધરૂ નીકે લગાદો પીહરવા—
ગુલાબી રંગની ચોલી સીલા દો
સંદલી સાડી મંગા દો પીહરવા
સજ્જ શૂંગાર મય આવું મંદરવા
હીર જલેસે લગા લો પીહરવા

સંદર્ભ—

૧૬

અધમ ઉદ્ધારનાર, હીન દુઃખ ટાળનાર
 ગર્વના હે ગંજનાર, વિશ્વ વ્યાપ્ત પૂર્ણ પ્રભુ
 કર્મ ફળ આપનાર, પાપ પુંજ કાપનાર
 કર્તા અકર્તા આપ, વંદુ વાર વાર વિભુ

છોકરીયું—

૧૭

દેખો સર્ખીરે ડોલરીયો કાલંદીને કાંઠે ઉભોરે
 જાડવ જાડુનો ભરીયો કાલંદીને કાંઠે ઉભોરે
 ત્રીલાંગી અંગે ઉભા ત્રીકમજી, સુખપર ખંસી ધારી મોહનજી
 રાધા રસિકવર પ્યારો—
 વેણુ વગાડે ને ધેનુ ચરાવે, મીઠી મીઠી કુકે મન લલચાવે
 ભરવાડ સંગ ભમનારો—

ભૈરવ તથા તુંખરૂ—

૧૮

ઉભા ઉભા રહો તમે આંહી, ભૈરવજી ભાવ શીખાવું
 ભણ્યો ભણ્યો ભણાવું હે ભાઈ અશ્વકોપ નૃત્ય છે આવું
 છછીછુમછા (૩)

આ તો ઘોડો ખની ગઈ જાઈ હવે ક્યાં બાગીને જાવું
 તાંડવ નૃત્યના ભેદ ઘણા છે વિકટ નૃત્ય જણાવું.
 બાણ મતીના નૃત્ય ભાગધી બીજા રૂપે ખતલાવું નચાવું—
 વેદ વિદ્યાના વગોવનારા આજ અંત તુજ લાવું
 વિષય સાટે સંગીત વેચો છો, થુ શાસ્ત્રી તુજ યાવું
 ગાવું ને બજાવું
 અગે આઈ અગે જાઈ છૂં વેથે માલા મારન ટાકલા હે—

સવિતા—

૧૬

પાલક હે પ્રભુ ખ્યારા, હયા કર જગ રચનારા

માતા તણી વાત મનમાં ન રૂચે,

બ્રાતા તણા વેણુ અંતર ખુલે—

વિત હર વેશ્યાના ઘરમાં વચી છું

કરો સહાય થાંભુ હું દુઃખમાં રૂસી છું—

સવિતા—

૨૦

વાર કરો હે વહાલા હયા કરી દીન હયાળા

અધમ ઉદારણુ હર દુઃખ હારણુ

બીરદ તમારું ભોળા—

જમતથી તારણુ જમતના કારણુ

દુઃખી છું કરો દુખાળા—

સુતમણુ—

૨૧

અગડખંભ ડીમાકડીમ વાગે ડમરું

જાગે સદાશિવ આદ્ય શુરૂ

ભેખખહર (૨)

આક ને ધંતુરો ભંગ રંગ છે તૈયાર

ચાચીયે અખંડ યોગી આપના દેહાર

સીધાવો શિવાનું વૃત કરવા પુરું—

શંકર—

૨૨

ગીરીજા નંદીઆમ વેશ્યા વાસમાં પ્રગટ થઈ
 પાળવા નીજ બોલ વેશ્યા વાસમાં પ્રગટ થઈ
 ભઉં અત્વર ધામ ભેઉં રામાની શુ' રીત છે
 કરીને પ્રતિજ્ઞા પુર્ણ તેની વરવા મુજ ચિત્ત છે
 કડું કસોટી કુંડ થઈ કુરૂપ રૂપ વૃદ્ધ કાયથી
 પતિ ભક્તિ પુરણ પારખી આપું હું આસન ન્યાયથી

સખીતા—

૨૩

કોઈ જન ભતી ન રહેશે ના જગત રહેવાનું છે
 જગનીયંતા નાથનું બસ નામ એક રહેવાનું છે
 જે વિચારી જગત તારી આગળે ખીલતું જુવે
 અસ્ત એક દીન તું સમજ ના તન જેબન રહેવાનું છે
 જે વિચારી નાર તારી પલના તુજને છોડતી
 દેહ શબવત થઈ જશે ત્યાં દુર સૌ રહેવાનું છે
 આવશે સૌ સાથના ને લાવશે કાઠી કંદન
 આગ અંગપર જ્યાં લગાડી શું પછી રહેવાનું છે
 કર લલાઈ સર્વ ભાઈ ખેડેન ને પશુ પંખીપર
 દ્રવ્ય જગના કક્ષતરે શુભ એ રક્ષિત રહેવાનું છે

સખીતા—

૨૪

સ્વપ્નને ધન્ય માનુ પેખ્યા પિયુ જ્ઞાન ભાનુ
 વૃદ્ધ શરીરે છાઈ રાખ્યું છે રૂપ છાનુ

ઉમાકાન્ત શિવ દેવેના દેવ જે છે

આપ યોગેશ્વર ધર્મું રાગીનું બહાનું

રતિ ને નારદ—

૨૫

રૂપાળા રસિલાં લટકાળા લાલરે

ચુલાળી ગાલપર ગાંઠી નાવલીયા

શરમાચો શરમાચો હું તો છું બાળરે

તારા નેણાચે લુટ માઠી નાવલીયા

જે માંગો તે આપું અલબેલા તન મન ધન કુરબાન

હાથ જોડીને માયું માતાજી છોડો છોડો આ તોફાન

(અહા દેવા મીઠા મીઠા ખોલ,

તારા મીઠા મીઠા ખોલ મને સુરકી નાંખે છે)

નારદ—માંગો માંગો શું મટકાળા માજી પાસઠ વરસે પ્રેમ પાન

પીટયા સ્વીકાર તું પ્રીતી પરાણે નહી તે તોડુ તારા કાન

સવિતા—

૨૬

જીવું હવે શું કરવા બાઉ પતિને મળવા

કંથ જતાં હું જીવતી મુચ્છેલી દયો સ્વર્ગે સંચરવા

સંગ ગમન સમ નાવ હજી છે લવસાગર દયો તરવા

ૐ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ મરુત.

સમાપ્ત.

જાહેર

ખબર.

નીચે લખેલા પુસ્તકો શ્રી વિશ્વરંજ નાટક સમાજનો મુકામ હાથ ત્યાંથી મલશે. જેઓ સાહેબોને જોઈતા હોય તેઓએ રોકડી કીંમતથી મંગાવી લેવાં વેદ્યુપેખલ અથવા નોટપેટ કાગળ રાખવામાં આવશે નહીં

ફકમીણી સ્વયં'વર	....	રૂ. ૦-૩-૦
સતી સન્નીતા	...	રૂ. ૦-૩-૦
અહલ્યાબાર્ધ	...	રૂ. ૦-૩-૦
શ્રી સિદ્ધ શત્ત્રેન્દ્ર	....	રૂ. ૦-૬-૦
ન્યાય ત્રિ'કુ	....	રૂ. ૦-૩-૦
ચંદ્રશુ'ભ	....	રૂ. ૦-૩-૦
સમ્રાટ અશોક ...	....	રૂ. ૦-૩-૦
આત્મબળ	...	રૂ. ૦-૩-૦
મહાત્મા તુલસીદાસ....	...	રૂ. ૦-૦-૦
યોગમાયા	...	રૂ. ૦-૩-૦
વીરકેશરી	....	રૂ. ૦-૩-૦

શ્રીમતલાલ જકેરદાસ દલાલ.

માલેક:—શ્રી વિશ્વરંજ નાટક સમાજ.

